

NÅR UNGE TAGER ANSVAR

Man kan selvfølgelig spørge om ikke alle gør det. Svaret er desværre et rungende: NEJ! Der skal lægges en del kræfter både mentalt og tidsmæssigt for at kunne forvalte et ansvar – især et stort ansvar.

Men den 31-årige pædagog Steffen Frantzen har om ikke viet sit liv til det, så valgt at investere tid og kræfter i at tage ansvar og vise, at ledelse ikke behøver at bestå af gamle mænd, der har siddet i f.eks. en boligforeningsbestyrelse i en menneskealder.

Steffen er flyttet til fra Kalundborg for ca. 25 år. Nu er det vist nok på grund af kæresten Henriette Deebmann. I hvert fald er han faldet til og har fået mod på at gøre noget.

Hans "karriere" i boligforeningen NAB startede med, at han ikke måtte sætte en parabel op på Anemonevej, hvor han bor.

Konklusionen var, at hvis han ville ændre på det, så måtte han jo melde sig der, hvor ansvar og bestemmende indflydelse var. Den første post var en suppleantpost, men der gik ikke lang tid, inden den siddende bestyrelse selv meldte ud, at det kunne være interessant at få yngre med. Og sådan blev det – og jeg endte efter tre år i bestyrelsen som formand.

Flytningen fra Riddersborgparken til Anemonevej kom efter flere indbrud. Her kom Steffen med i bestyrelsen i den afdeling af NAB, Nørrevænget 2, hvor Steffen og Henriette stadig er bosiddende.

Formandsposten har ført andre spændende opgaver med sig: At integrere indvandrere i de for nyligt renoverede blokke i Nørrevænget, med de typisk etniske danske i mange af de lave beboelser på Anemonevej.

Steffen understreger, at den afdeling han selv er formand for, nok er en af dem, med de yngste bestyrelsesmedlemmer. Steffen er 31 år, kassereren omkring de 40 år og kæresten på tæt på 30 er også med. Det vil sige, at flertallet af bestyrelsens medlemmer er mere opmærksomme på den yngre generation.

Skulle der nu være noget, vi ikke ved, tilføjer Steffen, så bor den seneste formand stadig i området og så er jeg ikke så egoistisk, at jeg ikke lige tager telefonen og får afklaret et evt. spørgsmål.

-Jeg kan se, at vores bestyrelse er atypisk. For nylig var jeg til en konference for boligforeningsbestyrelser. Der var kun én mere på min alder. Men det gør det endnu vigtigere for mig og de andre, at få gjort op med "det-har-vi-aldid-gjort-måden".

Vi har også oplevet at folk, der er med i noget, der har betydning for mange menneskers boliger, bare sidder og strikker eller tegner. Jeg synes personligt det er umådelig dårlig stil. Selv bruger jeg min iPad meget intensivt, fordi jeg føler en forpligtelse til at fortælle de andre i bestyrelserne, hvad der rører sig, men også at borgerne her i min nærmeste omegn, kan få en ordentlig information. Og jeg kan ikke huske alt – og det er ofte også vigtigt, at

jeg ikke prøver at huske, men derimod skrivemans jeg er til møderne.

Lyder som en kamp

Jeg kendte lidt til livet i en boligforeningsbestyrelse. Min bedste vens far var formand. Reelt tager den slags frivillige arbejde, den tid man giver det. Man kan sige, at det jo ikke er et job, men man kan bruge den tid, man har til rådighed.

Vi sidder jo ikke til møder hvert andet øjeblik. Vi har naturligvis et ansvar, men i en god bestyrelse skal der ikke et utal af møder til. Oftest skiftes vi til at have såkaldte kontoraftener, hvor beboerne kan komme og få svar på spørgsmål eller vi kan sætte nogle løsninger i gang på aktuelle opgaver.

Kontormøderne går på omgang, så det er ikke så belastende og vi unge gør det på en lidt anden måde. Man kan sige, at den unge generation trækker mere på hinanden frem for at leget supermænd.

En af fordelene

Man siger jo, at det er dyrere at bo i lejlighed end i egen bolig – især her på Lolland. Giver det ikke nogle kæmpe udfordringer for folk som dig – og hele den almene boligsektor?

Næh, det synes jeg egentlig ikke. Vi har her i afdelingen en tomgang- eller ledighedsprocent på 1%. Det kan ikke være meget bedre. Og så skal man også tænke på, at folk som ikke kan overskue at skulle stå for vedligeholdelse selv, kan bo sådan et sted som her, og bare ringe efter viceværten, hvis noget går i

stykker.

Det oplever vi rigtig ofte, at folk værdsætter. I vores afdeling kan man jo vælge, hvor meget man vil give. Hvis man kan leve med en lejlighed på 2. eller 3. sal, kan man bo for ca. 3.600 kr. om måneden – og vil man bo som os – ja, så er prisen ca. 6.400 kr. om måneden. Og selv mange tror, at lejligheder kun er for ældre og pensionister, så er hver 4. lejer (eller 25%) på Anemonevej unge mennesker.

Naturligvis også en udfordring

Det er klart, at med min alder, er der også andre ting på dagsordenen så at sige. Jeg

håber da, at der ikke går mange år inden, vi får børn. Om det kan kombineres med formandsposten ved jeg jo ikke, men den demokratiske proces er spændende at arbejde med.

Vi elsker også at rejse, og den slags skal der være plads til. Ellers bliver det for surt, men også den opgavefordeling vi har, gør dette lettere.

Også andre opgaver

Steffen deltager også i arbejdet som frivillig med at få Broen Lolland til at fungere i hverdagen. Min uddannelse som pædagog gør det spændende at hjælpe unge mennesker, der står lidt på sidelinjen.

Det gælder både økonomisk og socialt. Derfor giver jeg gerne noget af min tid til det. Jeg er sikker på, at det på sigt også mindsker ødelæggelserne og den ødelæggelse mange unge mennesker står for andre steder.

Broen hjælper – uden politisk eller anden indflydelse – unge med kontingent, fx sportstøj, transport til fritidsaktiviteter og en masse andet. Det er noget, som jeg synes passer godt sammen med at være formand for bestyrelsen for en boligforeningsafdeling.

Derudover er Steffen også med i NAB's bestyrelse, som gør, at han kan følge med i, hvad der foregår andre steder i Nakskov – og være med til at påvirke udviklingen.

Som en udløber af dette, har Nørrevænget 2-afdelingen et Åbent Hus-arrangement den 19. august, hvor der ud over en mulighed for

at se boligerne, kan man også få en tur i den nærliggende Vildmarkskoven sammen med en naturvejleder.

Et rigtigt job

Steffen er uddannet pædagog og arbejder for tiden som vikar. Han ønsker hver gang han søger et spændende job med pædagogisk indhold, at han får en fast stilling.

Det vil styrke Steffens lyst til at give den endnu mere gas og gøre endnu mere for beboerne i lejligheder under NAB og særligt Nørrevænget 2-afdelingen, men også i BROEN der sikrer børn og unge indtil 18 år en bedre oplevelse af at være med i fritidsaktiviteterne her i Nakskov.

Unge flytter siger man

Det siges jo, at man unge og yngre flygter fra Nakskov og Lolland. Derfor er vi nødt til at spørge: Bliver du boende i Nakskov?

Steffen tænker lidt og siger så: Jeg synes her er dejligt, og kan jeg få et job, vil det være naturligt at blive. Jeg kommer fra Kalundborg, men Henriette er jo nakskovit, så hvorfor skulle vi ikke blive. Her er nok at tage sig til, hvis man bare får mulighederne. Og de er her. Det viser det, at jeg er med til at påvirke bomuligheder i byen og at yngre mennesker sagtens kan klare komplekse opgaver. Vi gør det bare lidt anderledes.